

Den i stk. 1 omhandlede godtgørelse ydes ikke distriktsjordemødre, der er afskediget før den 1. april 1920. For distriktsjordemødre, der inden 1. april 1948 måtte være afskediget med nedsat pension i henhold til en af den ekstraordinære tjenestemandsdømstol afsagt kendelse, nedsættes godtgørelsen tilsvarende, forsåvidt angår den del heraf, der vedrører tiden efter pensioneringen.

Godtgørelsen i henhold til stk. 1 udredes af vedkommende kommunale kasse. Af den del af godtgørelsen, der udbetales vedkommende distriktsjordemoder for et tidsrum, i hvilket hun har været i funktion, refunderes en trediedel af statskassen. Af den øvrige del af godtgørelsen refunderer statskassen halvdelen.

§ 5.

Indenrigsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 175 af 29. marts 1939, således som denne er ændret ved nærværende lov, optrykke og bekendtgøre som „Lov om jordemodervæsenet“.

Bemærkninger til lovforslaget

Under 8. februar 1947 nedsatte indenrigsministeriet et udvalg med den opgave på grundlag af overvejelser over udviklingen på fødselshjælpens område at tage stilling til, hvorvidt fødselshjælp fremtidig fortrinsvis bør ydes i hjemmene eller på sygehuse og fødehjem m. v., at undersøge og redegøre for jordemødrenes arbejds- og erhvervsmæssige forhold og udarbejde forslag til revision af jordemoderlovgivningen samt at udarbejde forslag til regler for fødehjem (fødselsanstalters) drift.

En af årsagerne til udvalgets nedsættelse var, at der ønskedes en undersøgelse af, hvorvidt der i forbindelse med de ændringer i lønnings- og pensionsforholdene for statens tjenestemænd, der var gennemført ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946, måtte være anledning til en revision af distriktsjordemødrenes lønnings- og pensionsmæssige forhold, bl. a. under hensyn til, at den økonomiske forbedring, som indførelsen af det almindelige pensionsgivende tillæg havde medført for statstjenestemændene, ikke havde ført til tilsvarende forbedringer for distriktsjordemødrene på grund af de særlige regler for beregningen af disses konjunkturbestemte tillæg.

Der vil endnu hengå nogen tid, inden udvalget vil kunne afslutte sit arbejde, der må forventes at ville få en væsentlig indflydelse på de vilkår, hvorunder distriktsjordemodergerningen udøves. Udvalget har imidlertid ment, at billighedshensyn taler meget stærkt for, at man uden at afvente

de endelige resultater af udvalgsarbejdet nu gennemfører en vis regulering af distriktsjordemødrenes økonomiske vilkår og er derfor fremkommet med en redegørelse for distriktsjordemødrenes økonomiske forhold samt med forslag til midlertidig regulering af distriktsjordemødrenes lønninger og pensioner.

I redegørelsen har udvalget tillige peget på, at de gældende regler om distriktsjordemødrenes aflønning og pensionering og om fordelingen af de hermed forbundne udgifter er så indviklede, at der kan være anledning til at overveje en rationalisering af disse regler, men har foreslået, at overvejelserne herom udskydes til den senere revision af jordemoderloven, som udvalget til sin tid agter at fremsætte forslag om.

Distriktsjordemødrenes indtægter udgøres for tiden i det væsentlige af følgende bestanddele:

1. Grundløn og alderstillæg med reguleringstillæg, beregnet i overensstemmelse med reglerne i § 97, stk. 2, i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, jfr. bekendtgørelse nr. 175 af 29. marts 1939 af lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet (jordemoderloven) § 8, stk. 3 og 6.
2. Honorar for ydelse af fødselshjælp m. v., jfr. jordemoderlovens § 12 og indenrigsministeriets bekendtgørelse af 25. juni 1946.